

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Sammelhandschrift - Cod. Aug. perg. 112

[S.l.], [8. bis 9. Jh.]

Ps. Sergius/Servius, Explanatum in Artem Donati Lib. I

[urn:nbn:de:bsz:31-1464](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-1464)

dato modo aceto. casus & uiunt
 dat ut bibet. mihi. tibi. illi. Des.
 ut dicitur. mea. illi. Substantia p
 etc. quorum alia sunt casus for
 mola sicut uant. ut misceor. ymi
 nisco. alia dat. ut maledico.
 suadeo. alia ac. ut acuso. inuoco
 alia. abt. ut abscedo. auctor.
 alia. septimi casus. ut fruor. patior.
 Omnia uerba. modi. indicatiui.
 tempore. p. s. p. n. p. s. p. s. p. s. p. s.
 aut. e. aut. i. aut. u. habent. aut
 o. ante. o. n. habebit. & ceteris.
 f. k. & q. & ceteris. om. latinas. et
 capiunt consonantibus. ut sedeo.
 lano. inruo. libo. uoco. uado.
 ligo. treho. inpello. amo. cano.
 sculpo. curro. lasso. p. o. t. x. o.
 his. accedunt. i. & u. p. consonantibus.
 b. ut aio. adiuuo. h. a. t. h. u. p. h. o. p.
 p. h. s. b. i. t. u. r. k. o. l. i. t. a. e. non
 ponit. s. t. m. q. sine. u. p. f. s. y. o. l. i. t.
 t. e. n. p. o. t. e. s. t. Sunt uerba defectiua
 alia p. modos. ut cedo. alia p. formas.
 ut cecidit. alia p. coniugationes. ut
 adiu. alia p. g. n. d. r. e. ut scudeo.

soleo. alia p. numeros. ut faxo. alia
 p. figuras. ut impleo. alia p. tempora.
 ut fero. alia p. personas. ut cedo. edo. sic
 cesso. adiu. fero. soleo. fixo. impleo
 fero. uerba quoque in personalia. Cui
^{modos.} p. om. casos. declinari possunt in uerbi
 un. ut quaedam. defectiua. ut licet. misceor.

DE UERBO;

Uerbum est passionis. quod
 habet tempus personam sine casu.
 ut dico. lego. scribo. medito.
 Quando dico. lego. & tempus. est
 & persona. & casus nullus est. Sed sic.
 ite duo tempus. ut persona. condeca.
 ut aliter. sine uerbo esse non possunt.
 in uerbo se licet.

Ceterum. si persona sit. sola p. nomen est.
 Si sequitur tempus. sola participium
 est. Ergo ista pars. id est uerbum.
 Individua habet ista duo.

Quidam quod dicitur. casu. castus.
 ideo. quia. s. aliqua locutio non
 quia uerbo nasa uidentur. & tam
 casu habet. ut illud. t. g. n. i.
 iussi ei dare bibere. & fructu ad
 t. n. d. a. s. solacissimum est. Sic dico.

Damihiprendere. & damihibibere. p naturā ueniunt. nisi con-
 Iste enim locutio casū uerbo conueniunt. nobis h̄ con pl̄ & ur. Struo
 git. & iste consuetudo & greco. usu meū ē. Sed accedit. ut sit
 descendit. Hāc greco uerbo. & asticu Et tamen possū. n̄ sitate. qua
 los iungunt. dicuntur. a u. & o. n. in rictione dēp̄tisunt. ut hoc pu
 ergo. ideo dixit cū tempore & persona tate. nā multitudine id agē
 Sinde casu; UERBO accidunt. uii. ut esse. qd alio agēte. alius pa
 Qualitates. conuictio. gēnus. numerus. utur. ut uerbo. Secundū
 figurā. tempus. persona. ipso definitione. sic uerba
 Verba debent quod omne uerbu. duas actiā. quæ tunc & p̄munt.
 Significationē habent. aut agēti agēti officiu. ut & p̄man
 tur. aut patenti. Aliter si p̄ persona & patenti. & tunc eae passiu
 turā n̄ potest. ^{legor. patenti.} legor. agēti ē. in ipso quæ tunc & p̄munt patenti
 neutro. aut agēti in uerbo significati ut & p̄munt officiu agēti;
 onem. aut patenti. agēti. ut curro. neutro aut patenti aut
 patenti. ut uapulo; Ad iun. neutro. agēti. quid dicit. si in uer
 ē. & nec illud habere debuit. nec illud. in neutro. quæ tunc & p̄
 Et p̄negit ut quidā possum in qd in neutro. quæ tunc & p̄
 tamen in uerbo neutro. quæ tunc & p̄man. ut uapulo. sc̄tio; Ergo
 lē habent significationē. ut edor. quid dicit. qd tunc p̄cedunt quia p̄
 mio. & respondit agēti habet. mauēba
 significationē habet. uis. sc̄tio. Qualitates uerborū diuiduntur.
 possū; Et nolo dormire. qn̄ in unmodis. & in formis;
 potest. enra ē; Modisunt huiusmodi. Indicatiuus.
 Sunt aliqua quæ nature danda Imp̄dictiuus. p̄missiuus. opta
 nomina; Sed tamen iste quæ tiuus. conuictiuus. infinitiuus.

& hinc videmus. p singulos.
Indicativus. dicitur ē. qd p ipsū
Indicam id quod ficim. lego
dicitur; Idem & definitivus. ab
eo. qd definit. qd fit.

Imperativus. quod p ipsū impera
m; ut fiat. lege. Præmissivus. qd
p ipsū. pmitim; ut ut modus ē. in
tempus modi. qm indicativus
modus. tempus futurū ē. Et mo
dus non ē. in tempus ē modi. Sed
quid dicunt modū esse. dicunt p
mū. n̄ possum indicare dēb; quas
n̄ novim; Ergo dēb; hant tempus.
indicativomodo. & ficim modū
alari. quia n̄ negant eū modū eē.
hoc assēdunt. p rē naturē. hoc fi
n̄ posse. ut unū tempus. habeat.
aliqui modus. Deinde quid dicunt
eū modū esse. negant. esse mirandū
Si unius tempus sit. omne qd pmit
im; n̄ pmitto p sēdē m rē. in p
sētia quā dare iā possū. autem in p
sētia quā dedi.

Est & optativus modus p quem op
tatem. ut nā legem;

Est. & conjunctivus modus. &
Cui iungitur alia pars. ut impleat
sensus. alit sēmi plenus ē sensus.
cū legic. quid n̄ facit sensus. addit.
aliā partem. Cū legic. audis.

Stulte aut putent. quid. ican
ideo dici. conjunctivū. quod con
iunctiō habeat particulic. id.
cū nā. & optativus habet parti
culic. conjunctiō. ut nā ergo.
& optativus incipit conjuncti
vus dici.

Est & iā infinitus ubi n̄ discer
nitur psona. n̄c numerus; Hā
ideo in pfectus dicitur ē. quan
do dico legere; quævis psona ē
qui vis numerus. Omne aut esse
psona. urbū aliud ostendit. qd
huic in pfecto. conjunctiō discer
nit psonas. legere volo. legere vis.
legere vult. Deinde adiunctū hoc
urbū supric dicto modo. discer nit.
& numerus; legere vultis. legere
volunt.

Est & iā impersonalis. ubi similiter
n̄ possunt. discer in psona. id. legic.

ubi n̄ definit p̄sonas. n̄ & numeros. } Est & iā. aliter modus. qui appel-
 Quare n̄ & iſte dicitur. in finitus. dicitur } latur ḡndus. utē. legendē.
 ille n̄ dicitur. in p̄sonalis; } legēdo. legēdū. lēctū. lēctū.
 Quid enim in & est. multū inter est. } hunc pl̄q; & remodū putant.
 Hā in p̄sonalis modus. addito p̄nomi } Sed participia. a futuro tempore &
 ne. discernit p̄sonas. & numeros. } passivi. urbi. legēdi. legēdo.
 quod p̄ illā d̄clinationem n̄ sequit } legēdū. Itē p̄ t̄p̄a t̄mp̄oſap̄as
 in infinito. Hā ibi aliud urbū iun } siuo urbo. lēctū lēctū. Ergo dicunt
 go. ut numeros discernā. & p̄sonas. } participia esse n̄ modū urbi. sed
 uolunt. uult. deinde in p̄sonalis. } falsū est. Hā participia s̄. quid
 & p̄ alios modos d̄clinetur; In fini } ficidm̄ de eo. quod ficidm̄ de eo.
 tus. non d̄clinetur. p̄ alios modos. } qd̄. ē lēctū. cū nullū participiū. p̄
 d̄clinetur. p̄ indicatiuum. } it̄. naturā. u. littera t̄rminētur.
 Ite. in p̄sonalis. legitur a me. a te. } ablati uo. casu; Deinde si d̄xerit.
 a billo; Et p̄ imperatiuū. d̄clinet. } participia & re. sine dubio. par-
 legitur a me. a te. a billo. Et p̄ con } ticipia sunt. Passiue signifi-
 iunctiuum. legitur a me. a te; Unde } cationem; Hā p̄ t̄p̄a t̄mp̄oſap̄as
 apparet quod in p̄sonalis. s̄cundū } ubi participiis. & futurū qd̄ in
 hanc r̄tationem modus n̄ est. sed ḡndus } istū modū & iā actiua signifi-
 urbi; Non enim potest modus p̄ } cationem habere. Ut in bo colucis. fr̄ḡ
 alios modos d̄clinare. actiua urbi } dus in p̄ctis canendo. rūpitur.
 d̄clinetur. p̄ om̄ istos modos; Hū } anguis. Canenda actiua habet signi-
 quod pos s̄ p̄ indicati uū. p̄ impera } ficationem; Ergo cū ista. & iā acti-
 tiuum. urbi. d̄clinare modos } uis. significationem habent. n̄
 p̄ modos nūquā d̄clinetur ḡndus } it̄ te eudicim̄ participia. sed
 p̄ om̄ modos d̄clinare potest; }

modus est;

& iā. & concessi uis modus. & quia & causae natus ē; Et plerūq; alter cationis inter rumpit & ut nobis con-emptio nēm. ut putat ubrū ē illud. Tū dicit ubrū nēst. Quia con-ētia ē; hāc unodis simu lance conpēditur. & sedatur. dū alter alibi concedit. uicēns. non concedo uerū esse. sed quasi ubrū. nē con-ētio pcedat in longū. hāc dē sim tua dicuntur. Ita quippe omnia conpēdia nobis p̄ficiēt. nē p̄circutionē diutius aliquid dicam. cū possim habere conpēdiū. melius dñi dicitur ubrū. quā si dicas nō concedo tibi quā uicisti. Accedunt dñā forma quā dñi sū habent. nō dēclinationem. ut modi; hāmodi dēclinationem habent. & ideo quā casus ubrū sunt; In formi sū significatione sū. nō ostēdunt. quomodo loquamur. Naturae sū sic firmant actor humanos anēquā faciat. homo aliquid mediat quid faciat; hāc ē forma mediatua. ut dixim hoc sū naturae instituit. ut p̄nusquā homo aliquid. faciat. p̄p̄mo cogitat.

& mediatua ut faciat. & dicitur forma mediatua. ut est Bruno. edere uolo. pastura. pax. uolo. ledere uolo. legere uolo. Uideri ista omnia. mediatua sē; DE INCOATIUA. ET MEDIATIUA; Dehinc cū mediatua fuerit. In quoat. & dicitur forma in quoatua. ut tepesco. calisco idē tēp̄te incipio. Calisco incipio cū in quoatua. iā p̄fecta & dicitur forma p̄fecta. quā dñā abso lutae uocant. calisco. tepesco. Si idē sēpius faciat. frequētiatua forma dicitur. ubi dicitur. prendito. clamito. Secundū naturae ergo. idē est infirmis. Ergo de mediatua forma. sēmp. in quoat. ledere uolo. Bruno; Incoatiua. inisco. calisco. tepesco. Scire dñi debent. incoatiua. nisi has habuerint. nō esse p̄p̄mo. ut onginem trichan. aneutrali. uerbo. Secundae coniugationis. De inisco. sillicba. tēminantur.

& ipsam coatiua tertia sint con-
iugationis cor septae. Deinde ut
caerit. tempore p̄t p̄fecto. & p̄t
quā p̄fecto. & participio futuri
temporis; Siquid de his. tunc de
fuit. n̄ est incoatiua forma
uēbi. ut ē calēco. incoatiuū est
quia uēbit ab eo. quod ē caleo;
quod uēbū neutrale ē. ut coniu-
gationis secundae;

Unde incidit de hoc uēbo
questionem. quod ē f̄r uēre.
ut h̄ regulā. ad f̄ruū. cū quod
utrū p̄ducte f̄r uēre dicam. an
cor septae; Utrūque enim p̄fecte
ban. at tunc; Uirgilius dixit.
in libro octavo. f̄r uēre. leocātōm
stictius obsequio f̄ruēdo mū.
Sed quia ratio artis manifeste.
probabilis ē. ut secundū rationē
f̄ruēdicam. Si n̄ f̄r uēo. dicam.
f̄r uēre. & se. f̄r uēre. Idē incoatiuū
uēbū. secundae coniugationis.
Cū ergo fuerit hoc incoatiuū uēbū
& secundae coniugationis. sic p̄duc-
tū esse debet in infinito modo.

Hic quā enim in uēbū. cū de
coniugationis uēbū. in infi-
to modo corpi. quod ergo
f̄r uēre corpi. ut Virgilius.
usus ē. p̄p̄r m̄rū n̄ natura;
Et quare incoatiuū non habet
tempus p̄fectū; p̄t p̄f. tpt q̄p̄f.
Quia incoatiuū. nihil aliud
nisi quo incoat; Quomodo potest.
habere p̄fectū; Eadem ratione.
n̄ participiū futuri tempore.
habere. n̄ si hoc ipsum non habet.
quod p̄fectū est. quomodo potest
habere id. quod nascitur de p̄fec-
to. Unde qui d̄co. & f̄r uēre. &
f̄r uēre. quia n̄ habent. f̄r uēre.
& quēo. unde uēman;
Est ergo & p̄fecte. absolute
forma. ut ē lego. curro.
Ideo p̄fecte dicitur. quia in eo
plenus ē sensus;
Est frequētiua. quae frequē-
ter ostendit ^{laxio} ostendit. sepe
lego. Scribo frequēter. scribo.
Haec uēba frequētiua.
Quotiens. into & eun̄ possunt.

cu usq: modi coniugationis ee
Idē p̄ma t̄ t̄ t̄. Has & cūda
nūq̄a inueniē. p̄ma coniugationis
ut in cuius incurfas. t̄ t̄. ut
lasso. lassif.

Coniugationes uerborū. s̄. iii.
a. s̄cūda. e. t̄ t̄. i. ubi inue
nitur coniugatio.

Indicatio modo numero singl.
S̄cūda p̄sona. tamē literā. tamē
sillabā. in actiuis t̄ neutri lib: uerbis
anē literā in his quae aliter. d̄ t̄ m̄
namur ante sillabā; Tres ergo literae
se. ut coniugationes faciunt. a. e. i.

Et idē ē ordo coniugationū. quē
& ipsarū literarū. a. q̄m̄ p̄mū locū
habet. Ipsa ē p̄ma coniugatio;

e. de qua ē s̄cūda in ordine uocaliū.
s̄cūda coniugationem facit.
I. quae t̄ t̄ t̄ sequitur loco. t̄ t̄
coniugatio est.

Sed p̄ma. & s̄cūda coniugatio.
s̄m̄ p̄ p̄docet. T̄ t̄ t̄ in t̄ d̄
p̄ducitur. in t̄ d̄ cōr̄p̄t̄. n̄ in
his d̄m̄ uerbis. sed in aliis; In t̄ cō
p̄t̄. & p̄duc̄. hoc in t̄ ē.

quod cōr̄p̄t̄ s̄m̄ p̄ f̄t̄ t̄m̄ p̄mā
mittit. p̄duc̄ in neutralib:
uerbis. & inā mittit. & in bo;
ut mat̄ s̄ s̄ s̄ r̄ uibo. cō modis.
t̄ t̄ t̄ us. in h̄c̄ ȳ r̄. & is cibo.

& is cias; Quando cōr̄p̄t̄
quando p̄duc̄t̄. t̄ t̄ t̄ t̄ t̄
hinc colligitur. sum p̄ r̄ t̄ u o modo
& habuēt. cōr̄p̄t̄. ut lege. Si. i.
habuēt p̄duc̄t̄. ut audi.

Et s̄cūda alia regula. in p̄ne
sillabā. in finit̄ mōdi t̄m̄ p̄n̄s
p̄s̄n̄as. n̄a s̄ic̄a p̄t̄c̄ f̄uēt̄ p̄ne
ultima sillaba cōr̄p̄t̄c̄ coniugatio
ut lege. Si p̄duc̄t̄. p̄duc̄t̄
coniugatio. est. ut nut̄ t̄.

P̄ma. & s̄cūda coniugatio
in bo. sillabā mittunt. futur̄
t̄m̄ p̄. ut clamabo. uidebo. Sun
aū aliqua uerba. usurp̄t̄ uā.
de quib: p̄t̄c̄. diss̄t̄. mus.

Deceheribus. uerborū.
De gen̄t̄b: uerborū. diximus.
De quod omnia uerba. Siue
actiua. Siue passiua. siue ne
utricula. siue cōm̄m̄n̄a. siue depo
n̄t̄ia.

n̄t̄ia.

duas significationes habent. actiua
 & passiuā. nā & sineutrū ē. aut
 actiua habet significationem. aut
 passiuā. & commune sit utiq; utraq;
 significationem habet. & si depo
 nens sit passiuā habet declinatio
 nem; Sed passiuē declinationis ē
 ut loquor. conuiuor. nā si nihil dif
 ficilius quā discernere commune
 urbū. adponenda. Plenque enim
 hata. anā. p. pacem putant dictū
 esse. deponens. ab eo. quod. r. nō de
 ponat. Sed falsū ē. nā & communia
 R. literā nō deponunt. Ergo. & ipsa
 deponenda. dici debent. Ergo. ita
 discernitur. ubi unū habet passiuā
 declinationem. & actiua. tunc ut
 significationem; nō esse est deponens
 urbū sit. ut loquor. luctor.
 Quotiens aut passiuā ē declinatio.
 Significatio aut. & actiua. & passiuā
 commune urbū dicitur. Ut osculor.
 cymnor. quando dico luctor.
 Declinatio solē passiuā ē. Ceterū
 significatio actiua. Ego enim luctor.
 quando dico. osculor. uidet. quod

& quando. ago. & patior
 osculor. dico. ideo illa uerba.
 deponenda dicuntur. Quod &
 gemina significatione. unā
 deponunt. id passiuā; Cauter
 go & sedebem. ad ipsas signifi
 cationes. Ut sciam. quando comū
 sit. quando deponens;
 Actiuū est. qd o. litera tminat
 & accipit. r. litera. facit de se
 passiuū. ut dego. legor; Item
 passiuū ē. qd. r. litera. tē mi
 netur. & accipit. r. facit de se
 actiuū. ut cedor. cedo; Hancq;
 actiuū esse potest. nisi fecerit de se
 passiuū. neq; passiuū esse potest
 nisi fecerit. & se actiuū;
 Nā si o. litera tē minetur. & nō
 se fecerit passiuū. neutrius urbū
 dicitur. ut curro. nō dicitur. ar
 ro; Sic dicitur. uidetur ē. curro.
 quasi lego; Sed illud facit de se
 passiuū. legor. hoc accipit. r.
 litera. latinū nomē ē. curro.
 Item quando habet. r. litera
 si accipit. r. latinū fuit.
 passiuū est. ut clamor. clamo.

Si autem ex deponere non potuerunt. aut
 commune dicitur. aut deponens. ut enim
 loquor. Nam de urbis accidit no
 minibus singularibus. ut lego. potest ut legimus.
 Figure similiter accidunt duae. simplici
 ut lego. composita. ut nunc lego.
 Primum uerborum tres. prima quae dicitur
 lego. secunda. cui dicitur. legis. in de qua
 dicitur. leges.
 Tempora tria. praesens. praeteritum. & futurum
 species tres. in imperfecto. perfecto. & participio.
 Praesens est. cum agitur. ad uerbum hanc. in nul
 labitur. sic fit solecismus. & ad octus.
 Praesens est. dum agitur. & si non agitur non est praesens.
 Non potest dici. lego. nisi dum lego. dum
 in ipsa actus sunt. Ergo si dicas legem mihi
 uirgilius. & dixero. lego. solecismus est. Nam
 cum adhuc in me non sunt. quomodo praesens am
 adsumo. Ergo debeo dicere. legam.
 In perfecto tempus est. quod ommissum est. ante
 quam compleveretur. legebam. ostendit se
 egisse. non implere se. Perfectum dicitur
 quod ommissum. cum ipsa. paulo ante quam
 omisisti. & tempus. ut puta. tollo. codicem.
 lego. & pono. interrogas quid fecisti. Dico
 ego legi. quia & desu. legere. & tempus.

ommissum est. Si autem uis ut significes.
 te olim legisse. dicitur tibi legeram.
 sic uerba perfecta. quod cum te
 omittitur. Quoties uero aliquid
 olim. nos legisse monstram. potest
 quam perfectum. Futurum est tempus quod dicitur.
 non quod est. & hic enim sepe fit. sole
 cismus. Surgit enim mane
 dicitur circumstantia. Diluculo surgit.
 aliquis ante quam. equi uerbianz
 & aliquid agitur. in circo.
 & dicitur circumstantia. Ad quin
 adhuc non sunt. Sed non praesens.
 tempus significat. & in quo
 agitur. Cum adhuc nihil
 agitur. Sed per horam agitur
 dum sit. non debet dici circum
 stantia. Sed dicitur. Ut si te
 quam uerbum sit & contraria conu
 & sensum. dicitur tunc circum
 stantia. Sicut adhuc die. cum adhuc
 hodie sit. id est. in die. locum
 homines dicitur. Huc quid
 dicunt hodie circumstantia. Sed
 dicunt hodie circumstantia fuerunt.
 Sic ergo ipsa die non potest dici.
 sed fuerunt.

H. & illud potest dici antequam sint. addunt alii futurum tempus.
 Similitur solent in fit. si dixerit cras ut legito,
 aduenio. & lego tibi, cras si fuerit Imperiuus modus omnia
 ponere. lego presentis. dicendum est ergo habet. Sed gemina non duplicia.
 cras ad te ueniam; & lego tibi, sed congea. presentis & fut. tempus.
 Frequenter enim homines sciuntur. simul habet perfectum. & plusquamperfectum.
 in re ueritate temporum istorum. perfecti. simul imperfectum. solum istud duo
 & potest quia perfectum. excludunt. & iure presentis. & in
 potest quia legere. & nudus tertius. sicut enim perfectum; Sic enim optatiuus
 tu. potest quia legi. nudus tertius tunc signi modus, dicitur ab eo quod
 ficationem ultimum. tempus habet oper. presentia idem quae habent
 quia habet, tunc legere. ultimum signifi operare non possum; Sic & den
 cationem habet quia legi. Ergo trans perfecto repudiando dicunt.
 actio tempus. das se obligare. & ultimum qui a se ro. operare non possum;
 opus tempus. das se nuptiare; Ergo & de perfectio. & plusquamperfectum
 tunc ergo dicendum est habet tunc ueniam qui conserunt dicendum est. sed
 potest quia legi. nudus tertius si ueniam si possum operare. & in opere
 potest legere; Sed habet tempora cum om nos quod non fecim oportuno temp
 nibus presentis temporis. speciebus. & non in omnibus pote. Ut enim legis sem. uider
 modis inueniuntur; quod haec inceptio est. non uotum.
 Nam indicatiuus omnia habet. idem. ut enim illo tempore legis sem.
 species. presentis. potest. & fut. Imperati quo potui dicere; Propar
 uis duo tantum habet. presentis. & fut. Sunt hanc & congea sita am. congea.
 autem qui dicunt unum tempus. habet; sunt iste tempore. Quare iste
 Idem presentis. nam futurum non est imperatiuus. congea sunt. presentis & futurum.
 nam mandatum. dum non fit. non imperium; respondetur. & quomodo habeo

